

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 149. Prælium Montis-Leterici

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66459)

§. CXLVIII.

Sæcul. XV.
A.C. 1465.*Congressus utriusque exercitus.*

Rex, qui tum Aureliæ agebat, re intellecta Comitem, priusquam Britannæ Duci suas vires jungeret, recta agredi, ejusque copias fundere statuit, sed mutato paulo post consilio, Lutetiam se conferre consultius fore censuit. Nec tamen prælii discrimen effugere poterat; Brezæus enim Senescallus, cum omnino cum hoste dimicandum contenderet, viæ duces ita delusit, ut Rex licet invitus Carnutum usque abduceretur, quod est oppidum uno lapide a Monte-Leterico distans, ubi Comes S. Pauli cum quadam Burgundionum phalange castra metabatur.

§. CXLIX.

Prælium Montis-Leterici.

Inopinatus iste concursus utriusque exercitus Duces haud parum attonitos reddidit, eoquod ad prælii necessitatem rem esse deductam cernerent. Comes S. Pauli, cum castra sua movere haud amplius integrum haberet, quin vel suos cladis periculo exponeret, vel saltem ipse ignaviæ calumniam incurreret, ad Carolesium Comitem, qui in aperto Longigemelli campo castra posuerat, quos-

N 3

dam

Sæcul. XV. A.C. 1465. dam ablegat, qui eum de rerum statu edocerent, rogarentque, ut rupta omni mora cum suis quoque copiis accederet. Ergo Carolesius unacum Burgundiæ Notho quantocius advolat, ac die vigesima septima Mensis Julii juxta Comminæum, matutino tempore circa septimam diei horam ad Montem-Letericum pervenit. Nec diu otiosa fietit instructa utrinque acies, bellatorum animis impigre ad pugnam paratis. Regis copiæ prope arcem Montis-Leterici castra ingenti sepimento, fossisque munita tenebant. Equidem Sagittarii Comitum Carolesii tultih. I. cap. 3. multuario licet ordine in occursum Regis pedestres ibant, omnesque illius copię jamjam prælio implicitæ erant, cum tamen primæ regii equitatus legiones vix in aciem prodire cœpissent: Hæ tamen tanta ferocia in dextrum cornu Burgundionum irruerunt, ut eos penitus profligarent. Ast Comes S. Pauli validis munitionibus cinctus, tam horrendam flammæ, globorumque tempestatem in Equites Gallos effudit, ut plurimis eorum misere trucidatis, ipse Rex non leve vitæ discrimen subiret. Nec segnior erat Carolesii Comitum pugnandi ardor, vincendique aviditas, qua sinistrum Regii exercitus cornu strenue adoriebatur, successu licet minus prospero; quippe cum longius, incautiusque hostem insequeretur,

Commin.

tih. I. cap. 3.

Oliv. l. I. c. 35

Gaguin. l. 10

Monstrelet.

Vol. 3.

tur, ac duntaxat suorum paucissimis sti-
 patus esset, propemodum captus fuisset, Sæcul. XV.
A.C. 1465.
 nisi eum Lontajensis Dynasta e proelio
 pedem referre amica vi compulisset.

Comes cum ad Montem-Letericum
 rediret, haud parum attonitus hæsit, eo-
 quod antea dissipatas Sagittariorum, qui
 Regis præsidarii erant, cohortes denuo
 collectas cerneret, & ipse nonnisi cen-
 tum Equitum manipulo munitus esset,
 ceteris Gallorum pedites insequendi ar-
 dore avulsis. Equidem Carolesio hostem
 declinare in animo erat: ast Sagittario-
 rum quindecim vel viginti derepente in
 eum irruunt, ejus scutarium Nobilem,
 quem Comminæus Philippum de Organo
 appellat, trucidant, ipsumque Comitem
 plurimis vulneribus afficiunt, ac præci-
 pue ejusdem jugulum gladio tam alte
 transfigunt, ut vulneris vestigium longo
 post tempore permaneret. Non deerant,
 qui periculi contemptu improvide dimi-
 cantem retrahere conabantur, identidem
 acclamantes: victoribus cederet, nec vi-
 tam improba cæde prodigeret.

§. CL.

*Carolesius propemodum ab hoste
 captus.*

Ast ille cedere nescius, pugnare non de-
 N 4 stitit